

ปริศนาพร กลุ่มสระพรม ๒๕๕๕: การใช้ภาษาวรรณศิลป์และเนื้อหาในบทกวีนิพนธ์
แนวเพื่อชีวิตของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย)
สาขาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สุรสิทธิ์ ไทรัตน์, Ph.D. ๑๘๓ หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ภาษาด้านการใช้คำ การใช้ภาพพจน์และ
เนื้อหาแนวเพื่อชีวิตของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ข้อมูลสำหรับการวิจัยเรื่องนี้เป็น บทกวีนิพนธ์
ของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ที่ตีพิมพ์ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๔-๒๕๕๔ จำนวน ๑๔ เล่ม

ผลการวิจัยบทกวีนิพนธ์ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ พบการใช้คำ ๔ ประเภท คือ คำเลียน
เสียงธรรมชาติ คำพ้องรูปพ้องเสียง คำอุปมา คำสัมผัสพยัญชนะสระและวรรณยุกต์ พบว่าผู้เขียน
ใช้คำสัมผัสในวรรคเดียวกันมากที่สุด จำนวน ๔๕๒ คำ คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๔๗ และรองลงมาคือ
การใช้คำพ้องรูปและพ้องเสียง จำนวน ๓๖๕ คำ คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๐๕ ที่พบน้อยที่สุด คือ การใช้
คำเลียนเสียงของธรรมชาติ จำนวน ๑๓๕ คำ คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๗ ด้านการใช้ภาพพจน์ ๗ ประเภท
คือ อุปมา อุปลักษณ์ อติพจน์ บุคลาธิษฐาน ปฏิพจน์ ปฏิज्ञาและอุทาหรณ์ พบว่าผู้เขียนใช้อุปลักษณ์
มากที่สุด จำนวน ๓๗๕ คำ คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๑๔ และอันดับรองลงมาคือ อุทาหรณ์ จำนวน ๒๒๐ คำ
คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๖๕ และพบน้อยที่สุด คือ ปฏิพจน์จำนวน ๕๕ คำ คิดเป็นร้อยละ ๕.๐๔ ด้าน
เนื้อหา แนวเพื่อชีวิต สะท้อนแนวคิด ๗ ชนิด คือ จินตนิยม อุดมคติ สัจนิยม ธรรมเนียม
อัตถิภาวนิยม สัญลักษณ์นิยม สังคมการเมือง ผู้เขียนใช้แนวคิดสัญลักษณ์นิยมมากที่สุด พบจำนวน
๔๖๕ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๕๐ อันดับรองลงมาคือสังคมการเมือง พบจำนวน ๓๑๘ คำ คิดเป็นร้อยละ
๒๖.๘๘ ที่พบน้อยที่สุดคือ อัตถิภาวนิยมพบจำนวน ๑๓๒ คำ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒๒ การศึกษา
ด้านการใช้ภาษาในบทกวีนิพนธ์แนวเพื่อชีวิตทำให้เกิดความรู้ลึกจินตนาการและ เข้าใจแนวความคิด
ผู้เขียนผู้อ่าน

ลายมือชื่อผู้เขียน

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก